

Hasič Toník

Ahoj děti,

už sloužím u hasičů 4 roky, právě včera jsem slavil narozeniny. Jmenuju se Toník, jsem hasičské auto a bydlím ve vesnici, která se jmenuje Rybníček. A víte, proč v Rybníčku? Protože z našeho rybníčku čerpáme vodu pro mě, abych mohl s Vojtou a Pavlem hasit oheň. V naší vesnici rostou krásné květiny a v zimě je tam plno sněhu.

A vzpomínáte si, jak jsem včera slavil narozeniny a jak jsem spěchal se svou partou hasičů hasit oheň? Tak co, už si vzpomínáte? No jo, já jsem vám to přece ještě celé nevyprávěl. Tak pozorně poslouchejte.

Za komínem naší hasičské stanice má svůj domeček sojka. Toho dne, kdy jsem slavil narozeniny, přiletěla sojka celá divá a povídá:

„Toníku, Toníku, u Kovaříků hoří v seníku!“

Kovaříkovic Maruška a Petřík totiž našli cestou domů ze školy sirky a chtěli vyzkoušet, jak to hoří. Tak natajno šli, Petřík i Maruška, do seníku, aby je rodiče neviděli. Petr škrtl sirkou a už hoří. Maruška sfoukla sirku a odhodila do sena, ale sirka byla ještě žhavá a chytlo seno.

Takže, jak přiletěla sojka, vyjel jsem z hasičské stanice a začal houkat:

*„Uí, jú, Uí, jú,
pospěšte mi na pomoc,
uí, jú, uí, jú,
ohně tam je dost!“*

V tom se probudili hasiči, kteří spali po dobrém obědě a spěchali mi na pomoc. Jak jsem projížděl naší vesnicí Rybníček, naskakovali do mě za jízdy hasiči. Ale jak hasič Pavel běžel ke mně, zakopnul o kámen a zlomil si nohu. Zavolał jsem hned kamarádovi Alešovi. Autíčko Aleš byl můj dobrý kamarád ze záchranné služby, se kterým jsme jezdili k problémům. On ho vzal k sobě dovnitř a odvezl do nemocnice.

My jsme dojeli na místo a já povídám: *„Vemte hadici, vysuňte žebřík a jdeme na to! Vojto, jsme na to sami dva, ale musíme to zvládnout!“* Vojta vzal žebřík a s hadicí v ruce začal hasit. A já jsem pouštěl vodu do hadice a hasili jsme. Chvilí jsme s ohněm zápasili a pak povídám: *„Už to budeme mít?“* Vojta na to: *„Jasně.“*

Ale vysuň mě ještě trochu výš.“ A za chvíli požár skončil. Vojta říká: „Dej mě dolů, máme to hotové!“ A já na to: „Jupí, bezva, máme to za sebou!“

Tak vidíte, děti, co se dá zvládnout ve dvou! Za chvíli autíčko Aleš přivezlo hasiče Pavla se zavázanou nohou, takže jsme večer my čtyři oslavili moje čtvrté narozeniny a vítězství nad ohněm. A tak se stal den mých narozenin dnem záchrany.

Když máš dobré srdce a věříš si, tak to zvládneš.

Dobrou noc, děti.